

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15Csp/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817207316
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7817207316.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom JUDr. Miroslavom Majerníkom, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Z. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX, XXX XX Krásnohorské Podhradie, o zaplatenie 900,85 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 900,85 EUR, úrok vo výške 124,87 EUR, úroky z omeškania vo výške 1,53 EUR, s úrokom vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny 2.186,32 Eur od 23. 06. 2017 do zaplatenia, s úrokom vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 900,85 EUR od 23. 06. 2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, z nezaplatených úrokov 124,87 EUR od 23. 06. 2017 do zaplatenia, v povolených mesačných splátkach po 120,- EUR, splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11. 07. 2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.186,32 Eur spolu s úrokom v sume 124,87 EUR, úrokom z omeškania v sume 1,53 EUR, úrokom vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny 2.186,32 EUR od 23. 06. 2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 2.186,32 EUR od 23.06.2017 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 124,87 EUR od 23.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 20.01.2015 uzavrel so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.400,-EUR. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie poskytnutého úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.06.2017, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou zo dňa 22.03.2017. Žalobca uviedol, že ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 22.06.2017) predstavovala pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumu 2.467,18 EUR a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 2.186,32 EUR (žalovanému bol poskytnutý úver 2400,- EUR a do dňa zosplatnenia uhradil istinu 213,68 EUR), z úrokov vo výške 124,84 EUR, predstavujúcich dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia (úroková sadzba vo výške 17,90 % ročne vyplýva zo Zmluvy), z úrokov z omeškania vo výške 1,53 EUR a z poplatkov za upomienky, za výzvu na predčasné splatenie úveru, za vedenie úverového účtu, spolu vo výške 154,46 EUR, ktoré si žalobca v konaní neuplatnil a z poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,- EUR. Po zosplatnení žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu. Dĺžnú sumu žalobca žiadal uhradiť aj s dohodnutým zmluvným úrokom a zákonným úrokom z omeškania.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 15Csp/11/2017 zo dňa 30.01.2018 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.285,47 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.285,47 EUR od 23.06.2017 do zaplatenia v povolených mesačných splátkach po 120,- EUR, splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. V prípade omeškania s plnením jednej splátky, má to za následok splatnosť celého plnenia (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,16 % s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím (výrok III.).

3. Proti výroku II. rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutom rozsahu a vyhovieť žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Nesúhlasil s argumentáciou súdu, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ (správne malo byť „písm. k“ - poznámka odvolacieho súdu) zák. č. 129/2010 Z.z. a pre nedostatok týchto náležitostí sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ako odvolacie dôvody odvolateľ uviedol, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Žalobca namietal záver súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z.z. (správne malo byť § 9 ods. 2 písm.k/ zák. č. 129/2010 Z.z. - poznámka odvolacieho súdu, lebo zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá dňa 20. januára 2015 a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľného úveru na účel jeho splatenia, upravoval § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu podpisu zmluvy). Časť odvolania venoval rozsudku Súdneho dvora Európskeho únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti E. C.. V rozsiahlom odvolaní žalobca odkazoval aj na rozhodovacie činnosť odvolacích súdov a to Krajského súdu v Prešove uznesenie zo dňa 15.2.2017, č. k. 12Co/149/2016-60, Krajského súdu v Trenčíne uznesenie z 28.2.2017, č.k. 6Co/84/2017-57, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.7.2017, č. k. 14Co/454/2016-66, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. novembra 2017, č. k. 6Co/238/2017-117, Krajského súdu v Nitre uznesenie zo dňa 22. novembra 2017, č. k. 25Co/664/2016-55. Značnú časť odvolania venoval aj uzneseniu Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 02. 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017, z ktorého citoval. Namietal aj nesprávnosť výroku o trovách konania majúc za to, že vo veci bude mať plný úspech.

4. Súd druhej inštancie uznesením, sp. zn. 6Co/140/2018 zo dňa 29.05.2019 zrušil rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol: „Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu, pretože súd podriadil skutkový stav pod správny hmotnoprávny predpis zákon č. 129/2010 Z.z., ale pod nesprávne písmeno § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. namiesto správneho písmena k/ (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, t.j. 20.1.2015). Odvolací súd sa nestotožňuje ani so stanoviskom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o „vplyv“ rozsudku Súdneho dvora Európskej únie č. C 42/15 na posúdenie veci vnútroštátnym súdom v tomto spore. Súd prvej inštancie záväzkový právny vzťah medzi stranami sporu celkom správne posúdil ako spotrebiteľský podľa ust. § 52 a nasl. OZ a správne aplikoval na úverovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným v hmotnoprávnom postavení spotrebiteľa aj zákon č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch, ale použitý predpis však nesprávne interpretoval. Otázkou interpretácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona riešil už najvyšší súd v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, sp.zn. 3 Cdo 56/2018 zo 17. apríla 2018 a sp.zn. 4 Cdo 211/2017 z 23. apríla 2018. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia odvolacím súdom zodpovedá, tak ako je nižšie uvedené, účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti E. z 9. novembra 2016 (ďalej aj „rozsudok ESD“ alebo „Rozsudok“) a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len „§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.“). Pokiaľ teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne

vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku. V súvislosti s eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., vyplývajúcim z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti E. z 9. novembra 2016, poukazuje odvolací súd na čl. 2 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého je potrebné za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považovať aj rozhodovaciu prax ďalších najvyšších súdnych autorít, a to Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva s Súdneho dvora Európskej únie tak, ako to napokon vyplýva aj z vymedzenia pojmu ustálená rozhodovacia prax súdu v rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 6Cdo 29/2017 z 24. januára 2018, ktoré bolo na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 9. októbra 2018 prijaté na uverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. proti E. tiež vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku). Podľa článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice, veriteľ je povinný iba na žiadosť spotrebiteľa kedykoľvek a bezplatne počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť veriteľa zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku). Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že "predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva". V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento

nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada eurokonformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 z 9. novembra 2016 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo vyššie uvedené, úmyslom zákonodarcu, (ktorý je vyjadrený aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z.), bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. To je skutočnosť, na ktorú by mal vziať vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. vždy prihliadať. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. dospel odvolací súd k záveru, že citované ustanovenie neukladá veriteľom povinnosť, aby v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok úveru po častiach (istina, úrok a poplatky). Pokiaľ je teda v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvedené „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné uvedené ustanovenie vykladať tak, že len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ (v znení účinnom do 31. marca 2015 písm. k/) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom súčinnosťou od 1. mája 2018 slová „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „výšku, počet, frekvenciu splátok“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie jednotlivých častí splátky zo znenia uvedeného ustanovenia bolo nevyhnuté práve so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku, čo len potvrdzuje správnosť vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, týkajúcich sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Zo spisu odvolací súd zistil, že v zmluve o úvere č. 183 771 zo dňa 20.1.2015, konkrétne v tabuľke zaradenej do bodu 1.2 zmluvy je uvedená výška úveru 2.400 €, druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti 17,9% p.a.), výška poplatku za poskytnutie úveru (120 €), poplatok za poistenie schopnosti splácať úver (1,07 € mesačne), výška anuitnej splátky (43,49 €), termín splatnosti prvej anuitnej splátky 20.2.2015, počet anuitných splátok (120), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca) splatnosť úveru (20.1.2025), výška RPMN (21,49 %), priemerná RPMN ku dňu podpísania úverovej zmluvy (17,33%), ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, t.j. súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom (5.338,80 €). Vyššie uvedené základné pojmy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzuje článok I. Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., fotokópia ktorých je v spise založená na čl. 12 (ďalej len „OP“), ktoré tvoria súčasť zmluvy (podľa bodov 29 a 30 Rozsudku, zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená „v jedinom dokumente“). V danom prípade nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky zákonom vyžadované všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že je v nej tiež uvedená celková výška úveru, výšku mesačnej anuitnej splátky úveru, počet splátok a termín splatnosti anuitnej splátky úveru a dátum konečnej splatnosti úveru. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny, úroku a poplatkov mesačne, vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky). Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Anuitnou splátkou sa teda v danom prípade rozumie splátka, ktorá má rovnakú (nemennú) výšku počas celej doby platnosti úveru; v závislosti od splácania (priebehu amortizácie) úveru sa však mení vnútorná skladba anuitnej splátky (klesá v nej podiel úrokov a zvyšuje sa podiel istiny). Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru okresného súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov (tzv. iné poplatky neboli v zmluve dohodnuté), a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9

ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozsudku ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku). Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.), krajský súd ako súd odvolací dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné, ale aj dôvodné. Nesprávny skutkový záver ohľadne neúplnosti úverovej zmluvy z hľadiska obsahovej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ (v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy) zákona č. 129/2010 Z.z. nevyhnutne viedol súd prvej inštancie k nesprávnomu právnomu záveru, že z dôvodu absencie tohto údajov v úverovej zmluve je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. V dôsledku uvedeného súd prvej inštancie zmluvný vzťah (predmetnú zmluvu) nepodrobil ďalšiemu prieskumu vo vzťahu k obsahovým náležitostiam zmluvy a prijateľnosti podmienok v predmetnej zmluve. Vzhľadom na závery o nesprávnom právnom posúdení súdom prvej inštancie odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude vykonať dokazovanie potrebné na posúdenie všetkých obsahových náležitostí predmetnej zmluvy, t.j., či zmluva obsahuje všetky predpísané náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. tak, ako na to poukázal aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v ktorom však okrem záveru o absencii náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 „písm. k/“ nepodrobil prieskumu, či zmluva obsahuje všetky ostatné zákonom požadované náležitosti. V novom rozhodnutí rozhodne súd o náhrade trov celého konania vrátane tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Okresný súd po zrušení krajským súdom vo veci doručil rozhodnutie obom sporovým stranám.

6. Žalobca sa k rozhodnutiu krajského súdu vyjadril podaním zo dňa 13.08.2019, ktorým opätovne poukázal na ním predložené odvolacie námietky ako aj na rozhodnutia vyšších súdov.

7. Žalovaný na rozhodnutie krajského súdu a na vyjadrenie žalobcu k rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach žiadnym spôsobom nereagoval.

8. Následne okresný súd nariadil pojednávanie, na ktorom v súlade s § 180 CSP súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a za prítomnosti žalovaného. Žalovaný na pojednávaní uviedol: „že by sa chcel dohodnúť na možnosti splátok a to tak ako pred tým, chcel by ich platiť vo výške 120,- EUR a tiež dlžnú sumu voči ktorej nemá námietky“.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

10. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - Pôžička zo dňa 20.01.2015 (ďalej len "Úverová zmluva"), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., účinné od 10.05.2015 (ďalej len "Všeobecné obchodné podmienky"), vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.400,- EUR, ktorý mal žalovaný splatiť v 120 mesačných anuitných splátkach po 43,49 EUR s termínom splatnosti prvej anuitnej splátky 20.02.2015 a nasledujúcich splátok vždy v 20. deň kalendárneho mesiaca a splatnosťou úveru dňa 20.01.2025, pričom ročná úroková sadzba predstavovala 17,9 % a bola fixná do splatnosti, ročná percentuálna miera nákladov 21,49 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu zmluvy 17,33 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených

s úverom) bola 5.338,80 EUR. Poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 120,-Eur, úrok z omeškania bol dohodnutý ročne na 5 %, poplatok za vklad v hotovosti na úver účet bol 2,50 EUR, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti bol 1 % / 0,5 % / 0 % z predčasne splatenej čiastky úveru, poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok na klientovu žiadosť bol 40,- EUR, poplatok za upomienku bol 15,- EUR, poplatok za výzvu bol 30,- EUR, poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť bol 25,- EUR a poplatok za potvrdenia o zostatku úveru s budúcim dátumom vydané bankou na klientovu žiadosť bol 50,- EUR. Úverová zmluva bola uzavretá s typom poistenia Súbor A s poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,07 EUR mesačne. Podľa článku 1. Základné podmienky bodu 1.1 Úverovej zmluvy, banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom (ďalej aj „OP“) a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Podľa článku 2 uvedenej zmluvy vyplýva, že klient sa zaväzuje riadne a včas plniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy, riadne a včas splácať úver a platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v tejto zmluve. Poplatky uvedené v tejto zmluve môže banka zmeniť z vážneho objektívneho dôvodu alebo po dohode s klientom. Klient bude o zmene informovaný zverejnením Sadzobníka, zmena je pre klienta záväzná za podmienok uvedených vo VOP. Klient má právo zmenu bezplatne odmietnuť za podmienok uvedených vo VOP. V zmysle článku 12 VOP Poplatky, odmeny a náklady, banka účtuje klientom odplatu za poskytnuté služby formou poplatkov, provízií, iných odmien a tiež požaduje úhradu nákladov vynaložených pri poskytovaní služieb podľa Sadzobníka platného v deň zúčtovania príslušnej platby. Odplatu a úhradu nákladov banka zúčtuje farchu ktoréhokoľvek bežného účtu klienta prednostne pred ostatnými platbami, a to aj vtedy, ak sa tým bežný účet dostane do nepovoleného prečerpania.

11. Z Prehľadu splácania (do predčasného zosplatnenia) priložený žalobcom vyplýva, že žalovaný pri úvere poskytnutom vo výške 2.400,- EUR s dátumom zosplatnenia dňa 22.06.2017 platbami od 20.02.2015 do 19.04.2017 uhradil žalobcovi celkom sumu 1.114,53 EUR.

12. Z Opakovaného upozornenia zo dňa 22.03.2017 vyplýva, že žalobca ním žalovaného naposledy vyzýval k zaplateniu omeškaných splátok jeho úveru poskytnutého na základe Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX podpísanej dňa 20.01.2015, ktoré ku dňu vyhotovenia tejto upomienky predstavovali 192,77 EUR, a zároveň ho upozornil, že predmetná upomienka je v zmysle platného Sadzobníka poplatkov Prima banka Slovensko, a.s. spoplatnená sumou - zmluvnou pokutou 15,- EUR. Žalovaného, preto žiadal o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 207,77 EUR najneskôr do 27.03.2017 s tým, že v prípade jej neuhradenia začne žalobca s prípravou žaloby na súd a bude požadovať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy, ktorá k uvedenému dňu predstavovala 2.383,35 EUR.

13. Z Výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.06.2017 vyplýva, že nakoľko žalovaný napriek opakovaným upozorneniam zo strany žalobcu neplnil svoje povinnosti v zmysle zmluvy, rozhodol žalobca o predčasnej splatnosti celého úveru, čím žalovanému vznikla povinnosť jednorazovo uhradiť žalobcovi celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 2.437,18 Eur zároveň poplatok za túto výzvu vo výške 30,-Eur, t.j. spolu celý dlh vo výške 2.467,18 Eur, a to najneskôr do 02.07.2017.

14. Okresný súd vec právne posúdil podľa:

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu

plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa odseku 4 písm. a/ uvedeného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z. z., tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

21. Podľa § 3 ods. 1 uvedeného zákona, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

22. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol zmluvný záväzkový vzťah na základe uzavretej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 20.01.2015, v zmysle ktorej žalobca mal žalovanému poskytnúť pôžičku v sume 2.400,00 EUR, pričom žalovaný ako dlžník sa zaviazal uhradiť žalobcovi ako veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky v pravidelných 120-tich mesačných splátkach vo výške 43,49 EUR, teda celkovo sumu 5.338,80 EUR.

24. Prvostupňový súd v plnom rozsahu rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu, viazaný jeho právnym názorom postupujúc plne v jeho intenciách mal za to, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti. Z obsahu spisu taktiež nemožno vyvodiť záver, že žalobca so žalovaným konal pri uzatváraní zmluvy nezákonným spôsobom. Na základe uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov s prihliadnutím na odôvodnenie uznesenia z Krajského súdu v Košiciach súd dospel k záveru o dôvodnosti nároku uplatneného žalobcom. Na

základe uvedeného mal súd za dôvodné vyhovieť žalobe aj v časti sumy 900,85 Eur, úrok vo výške 124,87 Eur, úroky z omeškania vo výške 1,53 Eur, s úrokom vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny 2.186,32 Eur od 23.06.2017 do zaplataenia, s úrokom vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 900,85 Eur od 23.06.2017 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, z nezaplatených úrokov 124,87 Eur od 23.06.2017 do zaplataenia. Zároveň súd považoval za opodstatnené aj v tejto fáze konania rozhodnutie o povolení zaplatiť dĺžnú sumu v povolených mesačných splátkach po 120,- EUR, splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

25. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.